

# Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1853 de Mitru

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu  
Str. Șaguna 8

**Abonamentul:**  
pentru parohii cl. I Lei 7000.— cl. II Lei 5000.—  
cl. III Lei 3000.— Particulari Lei 7000.— Autorități  
și străinătate Lei 15.000.— De sprijin Lei 20.000.—

**Articole și corespondențe**  
se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu  
strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate  
nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

**Prețul inserțiunilor**  
un cm.<sup>2</sup> 20 Lei pentru odată, dacă se publică  
de mai multe ori se dă rabat corespunzător

**Abonamentele și inserțiunile**  
se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Tele  
graful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

## Decorarea M. Sale Regelui Mihai I



Prezidiumul Sovietic Suprem al Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice a dat în 6 Iulie a. c. un decret prin care Majestatea Sa Regele Mihai I al României este decorat cu Ordinul «Victoria», cea mai mare distincție sovietică, pentru actul de curaj al schimbării politicii externe a României prin ruperea relațiilor cu Germania și reluarea legăturilor cu Națiunile Unite, în momentul când Germania nu era încă înfrântă.

Postul de radio Moscova subliniază — în emisiunea sa regulată în limba română din seara zilei de 7 Iulie a. c. — «atitudinea curajoasă și bărbătească a Regelui Mihai, în aceste momente hotărâtoare ale politicii României». Iar decorarea o apreciază ca «un act de apreciere justă a rolului pe care l-a jucat El în încordatele zile din August 1944». Acestui comentariu i-a urmat telegrama de felicitare a mareșalului Tolbukin.

Nr. 6843/1945.

## Circulară

către toate oficiile protopopești și parohiale din Arhiepiscopia ort. rom. de Alba-Iulia și Sibiu

Implinirea obligațiilor naționale ale Armistițiului

În ziua de 23 August 1944, la ordinul augustului nostru Suveran, urmat de întregul popor român, țara noastră a ieșit din nenorocitul războiului în care a fost împinsă și a intrat în făgașul vechilor noastre alianțe politice. Prin armistițiul încheiat la 12 Septembrie 1944 la Moscova, am luat asupra noastră o seamă de obligațiuni, pe cari suntem datori a le împlini întocmai, căci e o chestiune de onoare să ne ținem cuvântul dat, dar împlinirea lor constituie în același timp o condițiune pentru bunele raporturi de prietenie cu marii noștri aliați.

Războiul nefast ce l-am dus pe teritoriul Uniunii Sovietice a lăsat în urma lui distrugerii cari trebuiesc reparate. Numai așa se poate spăla obrazul țării și numai așa putem să ne recăstigăm pu-

## Ocotirea copiilor

Nu demult s'a lansat în opinia publică chemarea: *Salvați copiii!* Lozincă este scurtă în formularea ei, dar plină de o adâncă semnificație și de o neînduplecată stăruință, pentru toți cei ce au o inimă cu adevărat umană și sunt sensibili la marile îndatoriri ale ceasului de față. Zilele acestea chemarea a îmbrăcat o formulă mai amplă.

Nu este nimic mai mișcător și mai înduioșător, decât chipul întunecat al unui copil chinut sau desfigurat de mizerie. Durerea lui îți sfășie inima și-ți răscolește în tâmplă o mulțime de întrebări mari și chinuitoare: De ce suferă atâta micuțul acesta nevinovat? Atâta a putut realiza până acum omenirea în progresul ei, încât promovează sau îngăduie mizeria cruntă a atâtor nevinovați? Și alte întrebări se ivesc — cu o spontaneitate irezistibilă — în minte, încât întreg ecoul ce-ți trezește în suflet priveliștea unui copil nenorocit, îmbracă haina gravă și acută a unei frământări existențiale. Se vede că problema ocotirii copilului face parte din marile probleme ale vieții umane, iar împlinirea tuturor imperativelor ce se desprind dintr'ânsa, țin de demnitatea omenității noastre.

Drept aceea, cine rămâne insensibil la chemarea de a ocroti pe copiii nenorociți, acela nu mai merită numele de om în adevăratul sens al cuvântului, iar abdicarea dela îndeplinirea respectivei îndatoriri, este cea mai gravă și mai rușinoasă dezertare

țința de a ne relua viața noastră de neșingherită dezvoltare, în rând cu toate popoarele.

Biserica neamului, convinsă de omenia și de simțul de onoare al poporului nostru, adresează un călduros apel către toți fiii săi, îndeosebi către C. preoți, să sprijinească acțiunea organelor oficiale de stat pentru împlinirea obligațiilor armistițiului față de Uniunea Sovietică, marea putere aliată din Răsărit, și astfel să dea Guvernului Țării, de sub conducerea Dlui Dr. Petru Groza, puțința de a împlini cu cinste condițiile armistițiului. Sarcinile împlinirii armistițiului trebuie să fie purtate de toți fiii neamului nostru și nu numai de plugari, căci neamul întreg beneficiază de deliberarea Ardealului de Nord de sub jugul nemțesc-horthist și întreg se va bucura de pașnica dezvoltare de care vom avea parte după împlinirea armistițiului. Cu toții trebuie să răscumpărăm viitorul neamului prin sforțările noastre de azi. În clipa când avem să punem temelii solide păcii și libertății naționale nici o jertfă nu este prea grea, când ea este adusă de toată suflarea românească.

Deci, toți fiii neamului și toate păturile sociale să fie una la purtarea sarcinilor armistițiului.

Sibiu, la 12 Iulie 1945.

**NICOLAE**

Arhiepiscop și Mitropolit

dela o datorie sfântă. De aceea, putem afirma că: *Măsura grijii și ocotirii copiilor, este măsura omeniei și ridicării noastre pe culmile marilor îndatoriri ale demnității și chemării omului.* Căci cine disprețuește copilul și neglijează promovarea creșterii lui robuste și depline, acela se disprețuește pe sine însuși. De fapt, în copil — în cazul când îl ocotim — cinstim și promovăm ființa umană însăși; și tot într'ânsul — în cazul când îl neglijem — disprețuim și apăsăm pe cea mai aleasă ființă creată.

După cum s'a putut întrezări deja datorită ocotirii copiilor rezidă în însăși firea omului și ca atare are sacțiunea și obligativitatea unei legi morale naturale. Din nenorocire însă, pervertirea multiplă a adevăratului spirit umanitar din sânul societății, a produs nesocotirea — totală sau parțială — a acestei elementare porunci morale, cece a avut drept consecință compromiterea gravă — de atâtea ori și în atâtea locuri — a problemei ocotirii copiilor. Și astfel asistăm la înduioșătoarea priveliște a atâtor copii roși de mizerie și nenorocire.

Că mizeria spirituală și materială pricinuită de războiul actual, a sporit și mai mult mizeria copiilor, este aproape de prisos s'o mai spunem. Atâtea nenorociri a deslănțuit acest războiul cumplit și atâtea rosturi ale vieții a sguduit și destrămat el, încât a produs cea mai gravă perturbare a mediului — fizic și spiritual — de creștere și ocotire a copilului, din câte cunoaște istoria. Fără să fim slabi sau sentimentaliști, ne cutremurăm până în adâncurile ființei noastre, la gândul atâtor copii încătușați în ghiarele celei mai crunte mizerii.

Așa fiind ocotirea copiilor este una din cele mai grave și mai acute probleme sociale ale ceasului de față. De rezolvirea ei depinde însuși viitorul și progresul omenirii de după acest război. Drept aceea, absența ei de pe ecranul preocupărilor sociale actuale, echivalează cu periclitarea gravă a viitorului societății umane.

Dar o problemă cu cât este mai gravă, mai acută și mai actuală, cu atât impune mai multă preocupare și mai mult efort susținut din partea factorilor de conducere ai vieții obștești. Iar problema ocotirii copiilor nu angajează numai pe respectivii factori ci pe toate mădulele unei societăți. În consecință, toți sunt chemați să pună la inimă marea îndatorire a ocotirii copiilor și să se dăruiască total rezolvirii ei cât mai depline.

Circumscriind discuția la cadrele neamului nostru, observăm că problema ocotirii copiilor se pune și la noi cu aceeași gravitate și urgență. Drept aceea, lansarea mai sus amintitei lozinci, constituie semnul îmbucurător că și la noi problema este prezentă în sfera preocupărilor sociale.

De felul rezolvării acestei probleme

atârână însuși viitorul neamului nostru. Căci copiii constituiesc patrimoniul sfânt care grantează viitorul unui neam. Ei vin pe lume cu întreaga moștenire spirituală și biologică a străbunilor, prin care fac legătura cu trecutul și cu rădăcina vitală a neamului. În ei nu numai ne oglindim noi înșine, ci totodată într'ânsii vedem întreg șirul de înaintași. Ei vin pe lume cu aleasa misiune de a înoda și țese mai departe firul istoiei neamului nostru.

Dar pentru a-și putea îndeplini această mare misiune, copiii trebuiesc crescuți și ocotiți ca cea mai scumpă comoară a neamului. Curați, nevinovați și receptivi față de tot cece este bun și nobil, copiii sunt aluatură pe făptura căroră putem plămăsi statura adevăratului om superior, care garantează viitorul strălucit al unui neam. *Ei vor fi aceea ce vom ști să pregătim noi dintr'ânsii.*

De aceea, cea dintâiu grijă a noastră față de copii, este ocotirea lor așa fel, încât să fie întregi la suflet și la trup. Orice creștere și educație unilaterală a copilului: fie în ordinea spirituală, fie în cea fizică, compromite grav sau ratează adevărata lui creștere.

O sănătoasă și eficace ocotire a copilului trebuie să se realizeze sub toate aspectele ei, îmbrățișând întreaga ei latură spirituală și fizică. Ea este atât de amplă în întreg complexul ei, încât numai toate forțele neamului — înmănușate în armonioasă colaborare — o pot aborda și rezolvi integral. Și tocmai de aceea, ea chiamă la acțiune toate puterile neamului.

Biserica ortodoxă, mama bună a neamului românesc, care a ocotit sufletul și trupul acestui neam în toată vremea și mai ales în timpurile lui de grele încercări, nu va putea lipsi dela această înaltă îndatorire. Reprezentând în lume cea mai sănătoasă concepție despre viață, ea este chemată să ofere neamului viziunea celei mai sănătoase și mai fericite ocotiri a copilului. Ea are mai mult decât oarecare alt așezământ obșteșc, lumina și puterea de a trezi — mai întâiu de toate — în inimile tuturor conștiința trează a valorii excepționale pe care o reprezintă copiii pentru un neam. Căci din gura divinului ei întemeietor au răsunat odinioară cuvintele cari definesc prețul și destinul celor mici: «Lăsați copiii să vină la mine, că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor.» Ele mărturisesc indirect marele adevăr, că prin copii un neam își realizează destinul aici pe pământ și tot prin ei cucerește suprema împlinire a sa: desăvârșirea și fericirea veșnică.

Această deplină definire a valorii și rostului copiilor, cuprinde implicit în sine adevărul, că micușele odrasle trebuiesc crescute și ocotite în strictă conformitate cu destinul lor mare.

Dar contribuția Bisericii în această problemă nu se oprește aici. Trăirea cu adevărat creștină, pe care o poate naște și susține numai ambianța unei vieți bisericești, promovează duhul de jertfire pentru cei nevinovați.

vați și apăsați, potențând și desăvârșind la maximum legea morală naturală a ocrotirii copiilor. Numai iubirea și mila creștină pot promova în sânul neamului, adevărata grijă ocrotitoare față de copii. Numai cine vede în micuțul chinuit de mizerie, pe Iisus pruncul dumnezeiesc, își pune tot sufletul iubitor pentru ocrotirea lui. Și cine știe — în baza indentificării Mântuitorului cu micuții necăjiți — că primind pe un prunc oropsit, primește pe Iisus Domnul, acela are cea mai intensă satisfacție sufletească a împlinirii respectivei îndatoriri. Căci cuvintele Domnului: »Cine va primi pe un prunc ca acesta întru numele meu, pe mine mă primește« (Mat. 18, 5) cuprind în sine toată valoarea faptei de ocrotire a copilului.

Firește, prima grijă o va acorda neamul copiilor orfani de războiu. Căci ocrotitorii lor cei dintâi s'au jertfit pentru patrie și pentru noi toți, iar noi suntem datori să ne jertfim pentru ocrotirea acelor, pe cari ei i-au lăsat în urma lor. Ca atare, copiii orfani de războiu sunt cei dintâi îndreptățiți a se bucura de ocrotirea obștească a neamului.

În această privință, Biserica ortodoxă ardeleană — încă înainte de lansarea apelului mai sus amintit al inițiativei profane — a sesizat problema ocrotirii orfanilor de războiu și modul realizării ei, prin înduioșătoare pastorală dinaintea sf. Paști a I. P. Sfințitului nostru Mitropolit Nicolae.

Mediul cel mai potrivit pentru ocrotirea copiilor, îl oferă sânul cald al familiei creștine. Drept aceea, un principiu fundamental în respectiva interpretare, trebuie să fie menținerea sau plasarea copilului în sânul familiei. Numai în cazul când acest procedeu este imposibil, se va recurge la plasarea lui în așezăminte obștești.

Considerând toate aspectele problemei respective, trebuie să ne dăm seama că preotul are o mare datorie în cadrele ocrotirii copiilor. Cuvântul său părintesc va trebui să atragă tuturor păstoriților săi luarea aminte asupra acestei acute probleme și să-i mobilizeze pe toți în armata de ocrotire a micuților necăjiți. Mulțumită grijii autorității bisericesti conducătoare, preotul are destule cadre pentru a putea pune în mișcare această frumoasă acțiune. Aceste cadre sunt oferite în primul rând de așezămintele parohiale: Reuniunea de femei, Societatea »Anastasia Șaguna« și »Oate Domnului«. Nu rămâne decât ca preotul să le cheme și să le conducă la lucru, și în această direcție. Principiul cardinal al acestei opere va fi următorul: Indrumarea unei ocrotiri sănătoase în sânul familiei și ajutoarea materială a acestei ocrotiri.

CORNELIU SÂRBU

## Infrățire la nevoi

Sarcinile ce avem a le purta pe urma războiului, nu le putem lăsa numai în spatele unora și mai ales nu le putem lăsa numai în spatele țăranilor. Pentru că în timpul războiului țăranii au avut mai mult de suferit: ducerea tinerilor pe front și rechizițiile au avut drept consecință ruinarea multor gospodării. În același timp, ceilalți cetățeni: bancherii, comercianții, industriașii și unii liberi profesioniști nu numai că n'au jertfit, ci au acumulat averi mari. Pentru unii dintre aceștia războiul a fost un excelent mijloc de îmbogățire. Ori, mai ales la nevoi trebuie să fim cu toții solidari.

Drept aceea, e just acum ca datoriile ce le avem de plătit, să le repartizăm pe toate categoriile de cetățeni, rămânând asupra țăranilor cele mai puține. Aceasta cu atât mai vădit, cu cât sarcinile economice ale armistițiului au fost suportate până acum numai de țăranii. Dreptatea lui Dumnezeu cere ca fiecare cetățean să contribuie la sarcinile armistițiului în chip proporțional cu averea pe care o are. Nici dreptatea oamenilor nu poate cere altfel.

De aceea, Biserica e dator să-lămurească pe toți fiii ei în acest chip și să-i îndemne pe toți cetățenii țării ca să-și plătească datoria față de țară și nu să se pună la adăpostul unor legi care ar privilegia pe vreo categorie de cetățeni în dauna celorlalte. Așa s'a făcut până acum, căci în baza unei legi din trecut la sarcinile economice ale armistițiului nu erau impuși decât țăranii, oprindu-se impunerea cetățenilor ce nu sunt producători de cereale sau crescători de vite.

În congresul lor, plugarii au cerut ca această lege nedreaptă să fie abrogată și să fie impuși la respectivele sarcini toți cetățenii proporțional cu averea. De acum înainte toți cetățenii vor trebui să contribuie proporțional cu averea lor, la sarcinile economice ale armistițiului.

Pentru ca sarcinile armistițiului să poată fi satisfăcute în cele mai bune condițiuni, facem apel la toți dreptcredincioșii creștini să sprijinească satisfacerea cerințelor armistițiului, pentru că acesta este statutul internațional fundamental, în baza căruia stăm noi astăzi ca stat.

Pentru a redobândi calitatea pe care am pierdut-o prin purtarea războiului împotriva Rusiei, trebuie să satisfacem integral și conștiincios obligațiile armistițiului. Dar acest lucru trebuie făcut cu chibzuință, ca să evităm desechilibrul economic intern și să luăm totodată măsuri potrivite în vederea satisfacerii în cele mai bune condițiuni, a respectivelor sarcini.

În vederea acestui scop, s'a hotărât: a) instituirea de prime de încurajare pentru crescătorii de vite și asigurarea că animalele crescute de ei nu vor mai fi rechiziționate, ci cumpărate în târgurile care vor deveni libere; b) înființarea de crescătorii de animale care să aprovizioneze livrările de animale pentru armistițiu. La împlinirea acestor măsuri trebuie să contribuie toți cetățenii.

Conștientă că în vremuri grele se lămurește adevăratul patriotism și că numai printr'un efort de solidaritate națională și de impunere echitabilă se pot împlini sarcinile armistițiului, Biserica e hotărâtă să dea întregul ei concurs acestei noi politici a armistițiului, și să susțină măsurile cerute de țărani și luate de guvern, în interesul poporului și al țării. Biserica salută cu bucurie inițiativa acelor dintre comercianți și industriași, cari — înainte de a se fi luat vreo măsură legală — au înțeles că-s datori să contribuie și ei la satisfacerea sarcinilor economice ale armistițiului.

Ucraina subcarpatică încorporată la Ucraina. — În ziua de 29 Iunie 1945, s'a semnat la Moscova tratatul de alipire a Ucrainei subcarpatice la Rusia Sovietică și anume la Republica Sovietică Socialistă a Ucrainei. »Ucraina Transcarpatică — spune tratatul — (după Constituția cehoslovacă cunoscută sub numele de Rusia Subcarpatică), care în baza stipulațiilor tratatului din 10 Septembrie 1919 încheiat la Saint Germain en Laye a devenit unitate autonomă în cadrul Republicii Cehoslovace, se reuneste la Ucraina, vechea sa Patrie-Mamă, în conformitate cu dorința manifestată de populația Ucrainei Transcarpatice și în baza acordului amical al celor două înalte Părți Contractante și va fi încorporată în Republica Sovietică Socialistă a Ucrainei». De subliniat că la baza acestei încorporări stă principiul ca o națiune să fie încadrată în aceeași unitate politică.

Pensionarea dlui inspector general școlar Ioan Dragomir. — Pe data de 1 Iulie a. c., dl Ioan Dragomir, inspector general școlar și secretar al Despărțământului Central al Asociației »Astra«, a trecut la pensie. Bogata și rodnică dale activitate s'a desfășurat în cadrele învățământului primar și ale »Astrei«. Învățător, revizor școlar, inspector regional și mai pe urmă inspector general școlar, dsa a lucrat și realizat mult pentru ridicarea învățământului nostru primar din Ardeal. Iar ca secretar general al Despărțământului Central al »Astrei«, îl găsim mereu la datorie, muncind cu un zel deosebit pentru ridicarea nivelului cultural al poporului și realizând aleasa figură de adevărat apostol al satelor noastre.

## Ședința festivă de încheiere a activității Asociației »Frăția Ortodoxă Română Studențească« (FORS) pe anul 1944/1945

Dumnezeu 17 Iunie 1945, la orele 11 și jum., s'a ținut ședința festivă de încheiere a activității Asociației »Frăția Ortodoxă Română Studențească« pe 1944/45. Ea fost încoronarea manifestărilor culturale-religioase din toate cele 14 ședințe din anul acesta ale Asociației. Studenți și public extraniversitar s'au adunat la chemarea ei caldă, pentru trăirea unui ceas de înălțare dincolo de marginea lumii acesteia, un ceas de infrățire în duh, în mărturisirea și slăvirea lui Dumnezeu.

Ședința s'a deschis cu minunata »Rugăciune« de Schumann, cântată cu neapuză simțire și avânt sufletească de către studentii A. Oprean, I. Coman, I. Frelea și G. Morărescu. Dl R. Cărpinișan, președintele F.O.R.S.-ului, a mărturisit apoi în »Cuvântul nostru«, gândurile și simțirile membrilor Asociației la sfârșitul a încă unu an de activitate misionară ortodoxă în Universitate, în care în vremuri grele și tulburi, s'a ținut vie legătura cu Dumnezeu prin credință neclintită și prin trăire spirituală, prin dragostea și slujirea sfântă a lui Dumnezeu.

Studentul I. Răileanu, secretar, a făcut apoi bilanțul activității din anul acesta a Asociației. Păr. Ierod, V. Ananie a dezvoltat apoi un frumos și edificator subiect »Lirica paradisiacă«, în care a arătat cu minunate exemple, că adevărata poezie, cu deosebire lirică înaltă, este expresia estetică-literară a tendinței divine din sufletul uman, de desăvârșire și apropiere de Dumnezeu, de recăștigare a fericii paradisiace dela creația sa, înainte de căderea în păcat. Această tendință divină a luat formă în adevăratele și cele mai de seamă capodopere lirice, chiar dacă poetul nu a manifestat concret preocupări religioase.

Dl G. Sadoveanu a cântat apoi cu căldură și sinceră simțire imnul »Ridicatăm ochii mei la cer«. Dra Arsin Maria a exprimat apoi în frumoasa lucrare »Noi vrem viață creștină«, adeziunea spirituală a studenților ortodoxe la acțiunea misionară a F.O.R.S.-ului, pe care ele îl văd ca un simbol desăvârșit al comuniunii și armoniei ce trebuie să existe între educația școlară și a Bisericii.

Păr. Prof. A. Nanu, duhovnicul studenților și a exprimat mulțumirea sufletească pentru tot ce s'a putut realiza în cadrele F.O.R.S.

În numele I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae al Ardealului a vorbit I. P. C. Arhimandrit T. Scorobeș, care a adus binecuvântarea și încurajarea înaltului Arhiepiscop pentru activitatea misionară a F.O.R.S.-ului. I. P. C. Sa a îndemnat pe studenți să stăruiască pe același drum de credință și trăire alături de Dumnezeu, căci numai așa vor putea găsi adevărata împăcare și mulțumire pentru sufletele lor.

Dl R. Cărpinișan, președintele comitetului F.O.R.S., a răspuns mulțumind I. P.

## FOIȘOARA

### Cum caută preotul pe Hristos

[Urmare și sfârșit]

Opera acestei căutări prezintă pentru preot o preocupare zilnică, interminabilă și neamănată — sub nici o formă — primordială, întrucât constituie și pentru el și pentru păstoriții săi o lucrare, care duce spre comuniunea cu marea operă a mântuirii, lucrată de Domnul pentru toți oamenii. Așa prezentându-se lucrurile, preotul prin har este purtător de Hristos, iar prin firea lui fizică și psihică este și trebuie să fie un căutător de Hristos.

Dacă vom arunca numai o privire fugară asupra preoției, vom vedea numai decât căile prin care preotul om îl

caută pe Domnul Dumnezeu. Din clipa când se vedește vocațiunea pentru preoție și până la mutarea către Domnul, preotul se tot apropie de Domnul, îl caută pe El.

Vocațiunea este un proces tainc-intim, pe care omul îl simte în sufletul său, ca ceva ce vine de sus, este o chemare a lui Dumnezeu de: »Urmează-mă«. Este ceva ce nu se definește, ci se trăiește și se simte atât de incânt și de înscușina duhovnicului, care înainte de hirotonie are marea sarcină de a face alegerea candidatului. Vocațiunea este primul pas pe care-l face viitorul preot în drumul apropierei de Domnul, este începutul unei explorări a acestui drum, care trebuie să-l ducă sigur spre Domnul mai cu seamă după hirotonie.

Hristos este taina pogoririi harului ceresc asupra preotului, este însăși unirea întru slujire a omului cu Domnul-Stăpân, este îmbrățișarea Domnului... »Primește zălogul [odorul] acesta« — zice

arhiereul, predând nouului hirotonit sfântul Agneț — și să-l păstrezi pe el, fiindcă vei avea să dai seama despre el la a doua și slăvita venire a Domnului nostru Iisus Hristos». (Din rânduiala hirotoniei). Hirotonia este o sf. Taină în timpul căreia se manifestă și se trâmbează o mare bucurie, un triumf al Bisericii. Iureaga Bisericii, văzută și nevăzută, dănașie cântând »Axios« — »Vrednic este... Dumnezeu și-a ales o slugă nouă și iată o îmbracă cu har!. Datu ne-am oare noi seama, fiecare la rândul nostru, de ceea ce se petrecea cu noi la hirotonie?!

De aici, dela sf. Masă încolo, preotul pornește spre îndeplinirea poruncii: »Mergând învățați...«. [Mat. 28, 19]. În acest drum el îl caută pe Domnul în via Sa și-L află, iar acolo unde este nevoie, stă cu »timp și fără timp«, [2 Tim. 4, 2] spre a-L face simțit și trăit.

Pentru așa ceva însă trebuiește o neconțință pregătire. Sub pregătire înțelegem, în cazul nostru, mai mult o indu-

hivnică decât o pregătire școlasticoteologică. Aceasta din urmă își are menirea să-l călească pe păstor în ceea ce privește viața lumii acesteia. Cealaltă, — înduhovnicirea — pornește nu dela facultăți sau titluri academice, ci dela ieșlea Beteleemului și te duce pe tine, preot, până la Golgota.

Ea este o asimilare a luminii de sus, o încercare și apoi o neconțință stăruire în a merge după Domnul, verificându-și această nevoință, spre a nu greși drumul, prin sfințele Taine.

Sf. Taine pe care are a le săvârși o viață întreagă preotul, împărțându-le și păstoriților darurile cerești, este nu altceva decât o punere la încercare a înduhovnicirii sale, făcându-se tuturor toate. Căci, zice Apostolul, »cine este slab din voi, ca eu să nu fiu slab, sau cine se sminteste ca eu să nu ard?« [2 Corint. 11, 29].

Preotul ca și Domnul trebuie, reprezentându-L, să simtă și să sufere cu toți și alături de toți. Ori, aceasta nu

## Congresul general al Partidului Național Liberal

În ziua de Duminică 1 Iulie 1945, a avut loc la București congresul general al Partidului Național Liberal. Congresul a fost prezidat de către dl Aurelian Benitoiu, președintele organizației Partidului Național Liberal din Capitală.

Cu acest prilej, dl Gheorghe Tătăărăscu, vice-președintele Consiliului de miniștri și secretar general al Partidului Național Liberal a fost ales și proclamat cu unanimitate, *președinte* al Partidului Național Liberal.

Această alegere a fost urmată de importanțul discurs-program, în care noul președinte expune acțiunea națională pe care a deslășurat-o în ultimul timp pentru salvarea țării și fixează apoi poziția Partidului Național Liberal în viața politică actuală a României. Din cuprinsul lui subliniem următoarele:

„Cu acest al doilea război mondial s'a deschis nu numai o nouă eră sau o nouă perioadă sau un nou capitol în viața popoarelor care au participat la el, dar s'a deschis un nou ciclu istoric. Ciclu caracterizat prin distrugerea hitlerismului și prin prăbușirea germanismului și prin izbucnirea eliberatoare a forțelor acumulate și organizate de popoarele sovietice. În acest ciclu Uniunea Sovietică va avea de îndeplinit un rol de frunte, un rol de întâietate atât în organizarea păcii, cât și în organizarea Europei și în întreaga evoluție a civilizației mondiale.

„Suntem vecinii Uniunii Sovietelor. Două sute de milioane de oameni așezați în nemijlocita apropiere de țara noastră constituie o realitate politică și socială, potențată în toate manifestările ei de amploarea unei victorii fără precedent în anele istoriei. Dezvoltarea noastră este în funcțiune de dezvoltarea acestor forțe. Liniștea poporului nostru, securitatea noastră, și propășirea noastră sunt legate de dezvoltarea raporturilor noastre cu puterica noastră vecină dela Răsărit.

„De aceea, trebuie să căutăm să câștigăm prietenia popoarelor sovietice”.

După închiderea lucrărilor congresului, dl Gh. Tătăărăscu a primit în Piața Romană defilarea congresiștilor, urmată de o caldă manifestație față de Suveran în Piața Palatului Regal, la care a lucrat cuvântul și dl Prim-Ministru Dr. Petre Groza.

C. Arhim. pentru onoarea ce a făcut Asociației de prezență Sa și rugându-l să transmită I. P. S. M. tropolit gândul de a dăncă recunoștință a F.O.R.S. pentru atențiunea și neprăvățitul sprijin acordat și pentru distincțiunile ce le vor păstra ca veșnic simbol al legăturii cu Biserica.

Stud. I. Răileanu,  
secretarul F.O.R.S.

C. preoți să stea în fruntea mișcării

## Oastea Domnului

i-o dau preotului diplomele, ci numai și numai o umbră de sus, care așa de adânc și plastic este cuprinsă în cuvintele: „Prin harul lui Dumnezeu suntem ceea ce suntem”, precum și marea experiență a înduhovnicirii, căpătată printr-o viață intimă și permanentă în și cu Hristos.

Ajuns la această desăvârșire, preotul, deși se folosește de știința căpătată în școală, poartă totuși drept pecete distinctivă a înduhovnicirii, haina cu multe nevăști căpătată, a smereniei sincere. Această smerenie îl duce pe preot până acolo, încât el se consideră pe sine ca pe unul ce nu știe nimic și care nu înseamnă nimic în lume. Acum el este alături de Domnul, trăind conștient pe acel „toate și întru toți este Hristos” (Colos. 3, 11). La această conștiință de autoevaluare — să-i zicem așa — ajung nu numai oamenii sfințiți — unii preoți — ci și unii laici, chiar oameni mari de știință. (Ex. Pasteur, Kepler, Galileu, Laplace, Pascal etc.). Și ei

## Pelerinajul

Școalei de Cântăreți bisericești din Sibiu, la mormântul Preotului Dimitrie Cunțan din Săliște.

Din dorința corpului profesoral și a elevilor Școalei de cânt. bis. din Sibiu de a face o rugăcină de pomenire la mormântul celui ce a fost Dimitrie Cunțan, al cărui nume îl poartă școala, Duminică 17 Iunie 1945, s'au deplasat profesorii și elevii la Săliște, unde preotul profesor Valeriu Popa și cu prof. Simeon Macarie au servit împreună cu preotul din loc Ioan Isac, sf. Liturghie și parastasul. Răspunsurile au fost date de corul școalei de sub conducerea prof. Anatozie Scurtu.

În după amiaza acelei zile s'a vizitat biserica dela „Fântâna Foltei”, unde s'a săvârșit vecernia, după care în cântări și imne de laudă pelerinii s'au întors la Sibiu.

## Comunicare

Aducem la cunoștință pentru conformare adresa Consiliului de Miniștri, în cauza corespondenței, pe care am primit-o dela Onor. Minister al Cultelor, cu Nr. 1153/1945.

„Aven: onoarea a vă face cunoscut următoarele:

La Președinție se primesc zilnic dela diferite autorități din Țară rapoarte, a căror rezolvare este de competența Ministerelor.

Adăugându-se și faptul că foarte mulți cetățeni se adresează Președinției pentru multe chestiuni, cari nu pot fi soluționate decât de Departamente, Serviciile secretariatului sunt aglomerate în mod inutil cu lucrări pe care trebuie să le trimită pentru rezolvare celor în drept, ceea ce în afară de timpul răpit, face să se consume și o mare cantitate de imprimate.

Pentru soluționarea acestei situații, Președinția a dat la 31 Mai a. c. un comunicat prin presă și radio punând în vedere particularilor să-și adreseze cererile direct Departamentelor competente să le soluționeze, iar autoritățile să se adreseze numai Ministerelor ce aparțin, pe cale ierarhică, cunoscând că în caz contrariu Președinția va cere Șefilor Departamentelor pedepsirea celor ce nu vor respecta aceste dispozițiuni.

În consecință vă rugăm să binevoiți a pune în vedere organelor Dv în subordine să respecte aceste dispozițiuni, atrăgându-le în același timp atențiunea că procedând altfel se expun la sancțiuni.

Secretar general: ss. Emil Bodnăraș.

Subdirector general: ss. P. Bănescu".  
Sibiu, 11 Iulie 1945.

Consiliul Arhiepiscopesc

Centrul de studii transilvane care activează din 1941, a fost legalizat în existență și funcționarea sa, prin legea apărută în Monitorul Oficial din 5 Iunie 1945. Centrul are scopul de a sprijini cercetările istorice, etnografice, geografice, etc. privitoare la Transilvania și părțile ungurena,

au înțeles „desertăciunea desertăciunilor”, au pătruns adânc și au trăit intens tainele cele dumnezeiești.

Trecând la celelalte preocupări și manifestări externe ale preotului — pentru ca astfel să avem portretul integral al preotului căutător de Hristos — vom constata că și ele trebuie rânduite așa fel, încât să nu-l abată din drumul lui de căutător al Domnului. Acestea toate la un loc trebuie să urmărească numai ceea ce ținem, prin care Domnul — pentru cei ce via în atingere cu preotul — să devină văzut cu ochii sufletului și simțit cu ințesga fire.

Pregătirea pentru serviciul divin este și ea o treaptă în drumul celui următor. Preotul trebuie să facă așa fel, să fie stăpân pe o astfel de dispoziție, încât niciodată să nu se simtă departe de Domnul; să se găsească într-o stare de neconțință rugă, iar în preajma sfințelilor slujbe să se coboare în sine, pentru ca să se poată pregăti așa, încât în timpul slujbei să simtă că merge a ceea

## VITRINA CĂRȚII

Viața economică în Ardeal. O publicație, de nu puțină valoare, a apărut de curând sub titlul: *Înfăptuirii românești în viața economică socială și financiară din Transilvania veacului al XIX-lea*, de Ion Lupaș, Sibiu, Inst. „Dacia Traiană” s. a. 1945. Pg. 24. Prețul?

Autorul, născut în Ardeal, constată, în această prea interesantă broșură, că exemplarea înfăptuire a progresului economic-social, financiar și cultural s'a desfășurat în cea mai perfectă solidaritate a clasei conducătoare românești cu poporul satelor transilvane „dela vlădică până la opincă”.

Întreg cuprinsul lucrării nevoluinoase este redat cu obișnuita claritate și concizie, în pagini ușor de urmărit, călăuzindu-și cititorii spre cunoașterea mai solidă a necesităților permanente de educație, religie, economie, cultură, ocrotire socială și, în același timp, la sprijinirea lor intensivă.

Așfel, și această lucrare nouă se recomandă dela sine ca excelentă îndrumătoare în materialul de care se preocupă, în deplină cunoștință de cauză.

e. h.

Vizita dlui Ministru Ștefan Voitec la Sibiu. — După întrunirea social-democrată de Vineri (29 Iunie a. c.), prilejuită de venirea în orașul nostru a dlui C. Titel Petrescu, președintele Partidului Social-Democrat din România, și a altor fruntași ai partidului respectiv, a urmat Sâmbătă (30 Iunie 1945) vizita altui fruntaș al Partidului social-democrat: dl Ștefan Voitec, Ministru Educației Naționale. Vizita dsale în orașul nostru a prilejuit o adevărată sărbătoare. Întâmpinat de învățătorimea română (din cele șapte județe ce aparțin inspectoratului școlar regional Alba-Iulia) în frumoase costume naționale, dl Ministru Ștefan Voitec a trecut la sediul partidului în sala „Elite”, unde a avut loc o mare întrunire social-democrată. Cu acest prilej, învățătorimea a exprimat dlui Ministru Șt. Voitec calde mulțumiri pentru tot ce a făcut în scopul îmbunătățirii stării ei materiale. Răspunzând, dsale a ținut o cuvântare politică de mare importanță. După întrunire, masa comună a fost luată în Aula Academiei teologice „Andreiane”, iar seara a avut loc în sala „Elite” concertul dat de învățătorime.

Noul guvern al Poloniei. Prin sfârșitul reprezentanților celor peste 50 de națiuni ale lumii întruniți la San Francisco, s'a făcut un pas hotărâtor în așa zisa împăcare polono-sovietică, dându-se Poloniei un guvern de uniune națională și de largă concentrare democratică. Noul guvern polonez, alcătuit de curând la Moscova, reintorcându-se la Varșovia, va avea sarcina de a strânge în jurul său întregul popor, de a statornici legături de prietenie și colaborare cu popoarele vecine, precum și de a reface țara greu încercată.

alături de Domnul, să sufere și să triumfe alături de El. În chipul acesta preotul va atrage turma sa după Domnul în așa măsură, încât și el și ea (turma) se vor atinge chiar de Domnul și vor avea fericirea ca Domnul de-a dreptul să le spună: „Credința voastră v'a mântuit!” fără să-i mai întrebe: „Cine s'a atins de mine?”

Săvârșirea sfințelilor slujbe este cel mai fericit prilej de a fi lângă și cu Domnul. Aici păstorul cu mâinile întinse privește spre Domnul, îl vede, îl simte..., poporul cântă: „Toată grija cea lumească acum să o lăpădam”, iar „Împăratul împărățiilor și Domnul domnilor, vine să se joanghie”. [Din Imnele sfințelii Liturghii]. Cele creștine se împreună acum cu cele pământești și așa în chip tainic și minunat, trăim a ceea ce lângă Domnul clipele cele mai fericite ale acelui ideal, pe care-l urmărește și vrea să-l realizeze în cele din urmă, Biserica: „o turmă și un Păstor!”

Slujirea socială este și ea o răs-

## INFORMAȚIUNI

Aviz redacțional. Din cauza lipsei de hârtie, ziarul nostru va apare în decursul lunilor Iulie—August, numai din 2 în 2 săptămâni.

Sâmbătă în 30 Iunie a. c., a avut loc în Capitală aniversarea împlinirii a 6 ani de patriarhat a I. P. S. Patriarh Nicodim al României. Întru mulți ani Stăpânului

Părintele Dr. Dumitru Belu, profesor la Academia teologică din Oradea la Timișoara, unul dintre cei mai distinși reprezentanți ai învățământului nostru teologic, a fost detașat în Ministerul Cultelor și delegat în funcția de director al învățământului religios. Numirea este cât se poate de meritată și urăm noului director spor la muncă.

„Lumina Creștină”, foarte de zidire sufletească pentru popor ce apare la Craiova, este orientată de către P. S. Sa Athanasie, Episcopul-Locotenent al Râmnicului Nouului-Severin, spre abordarea în lumina sf. Evanghelii a problemelor sociale ce frământă azi viața.

Potrivit declarațiilor făcute de dl General C. Vasiliu-Rășcanu, ministrul de război, în cel mult două luni toți prizonierii de război români din Uniunea Sovietică vor fi la casele lor.

Cercul Bănățenilor din București a instituit „Premiul demografic Dr. V. Nemoianu” de lei 250.000 pentru cea mai documentată și mai bună lucrare în manuscris sau tipărită în intervalul 1 Sept. 1945—1 Sept. 1946, care va trata problema crizei demografice bănățene sub toate aspectele ei: biologic, social, moral, economic, etc. La concurs sunt invitați a participa și studenții, cu lucrări de doctorat sau licență pe anul școlar 1945—1946, tratând același subiect.

Cucerica preoției a Eparhiei Timișorului a fost convocată în adunare generală extraordinară pe ziua de 9 Iulie a. c., la ordinea zilei fiind organizarea secției Timișoara a „Uniunii Preoților Democrați din România”.

Consiliul de Miniștri ținut la 4 Iulie a. c., a aprobat anularea vânzărilor silite și retrocedarea bunurilor răpite în Ardealul de Nord.

Săptămâna trecută a avut loc în Capitală sărbătorirea „Zilei Independenței” americane printr'un festival dela Ateneul Român.

Direcțiunea Generală a Poștelor anunță, că legăturile poștale și telegrafice dintre România și Anglia și America au fost reluate.

În săptămâna trecută, conferința convocată de dl prefect Dr. Șt. Cleja la Prefectura județului, a hotărât ca sarcinile economice ale armistițiului să nu mai fie suportate numai de țărani, ci și de îmbogății de război și de păturile orașenești cu bună stare.

Demobilizarea armatei române. Potrivit știrilor din ziare, se precizează că ostașii noștri ce se întorc de pe front — de îndată ce vor intra în țară — vor fi imediat demobilizați, chiar la punctele de

cruce în drumul păstorului. Preotul sub raport social, își va învăța păstorii, ca în orice împrejurări și în orice stare s'ar găsi, să-și urmeze fără Irică și fără șovăire pe Domnul. Numai așa „celelalte se vor adăoga lor”. De aceea, el îi va îndruma așa fel, încât ei să caute în spiritul dragostei creștinești, să se adapteze la formele noi sociale în stat și să urmărească — la nevoie — a le boteza cu duhul iubirii creștine și cel al jertfirii pentru aproapele, ținând minte că „orice stăpânire este dela Dumnezeu”.

Pentru desfășurarea acestei activități, păstorul are la îndemână familia lui personală, cea a păstorilor, școala și mai ales mărturisirea — clinica chirurgiei duhovnicești. La mărturisire păstorul poate pătrunde în suflet și poate analiza toate stările intime duhovnicești ale penitentului. Aici și acum, el — păstorul — are putința a-i arăta penitentului cu toată autoritatea, ce este bine și ce este rău. Însă s'o facă această

lângă frontieră, unde vor fi cazați. De acolo urmează să plece imediat acasă cu trenuri speciale, liberi.

**CĂUTĂM** Strunguri, Strunguri-revolver, Raboteuze, Fraesmașine și Alizoare pentru pistoane de motoare, noui sau în perfectă stare.

Oferte la: „Semănătoarea“ S.A.R., București 3, Calea Dorobanților Nr. 59, adresa telegrafică „Semănătoarea“.

**Inapoiindu-se dela Moscova**, unde a participat la marea Paradă a Victoriei, dl General C. Vasiliu-Rășcanu, ministru de război, a declarat — printre altele — ziarului „România Liberă“: „Am rămas satisfăcut de rezultatele obținute pentru poporul român la Moscova, unde am găsit oameni plini de sollicitudine pentru noi“.

**La Cluj funcționează** de curând un „Tribunal al Poporului“, care judecă pe toți cei ce au săvârșit fărâdelegi în timpul ocupației horthiste din Ardealul de Nord.

**La începutul săptămânii trecute** a avut loc la București, conferința pe țară a „Ununii Patrioților“.

**Cu ocazia congresului „Frontului Plugarilor“**, dl Prim-Ministru Dr. Petru Groza a acordat corespondentului serviciului „Ultimele știri“ dela Radio-Moscova un interviu, dând lămuriri asupra programului de lucru, numărului participanților și programului politic-economic al respectivei organizații.

**Întâlnirea dintre cei trei mari conducători ai lumii:** dl Truman, Stalin și Churchill este iminentă (probabil Duminică 15 Iulie a. c. și cercurile diplomatice internaționale o așteaptă cu nerăbdare. În regiunea Berlinului, unde va avea loc această întâlnire, se fac pregătirile în vederea organizării unei mari parăzi militare.

**În Anglia se așteaptă** cu nerăbdare și înfrigurare rezultatul alegerilor din 5 Iulie a. c. Lupta se dă îndeosebi între partidul conservator al dlui Churchill și partidul laburist condus de dl Attlee.

**Guvernul provizoriu al Republicii Franceze** a numit ca reprezentant politic al său în România pe dl L. J. Paul Boncour, care va conduce legația franceză din România și va avea rangul de ministru plenipotențiar.

**Sovietul suprem al Uniunii Sovietice** a votat un proiect de lege pentru lăsarea la vală a 13 contingente active mai în vârstă din Armata Roșie.

**Medicii sovietici** cari au salvat Ardealul de Nord și Moldova de plaga exantematicului s'au întors de curând în U. R. S. S.

**Potrivit declarațiilor** făcute de dl Viado Ciemenis, ministrul cehoslovac al Afacerilor Străine, Cehoslovacia va expulza aproape 3 milioane de Germani și Unguri.

**Potrivit știrilor aduse de ziare**, în 200 de orașe germane s'au înregistrat peste 12,000 cazuri de tifos.

**Ministerul Sănătății** a hotărât ca bolnavii săraci să fie îngrijiți gratuit în spitalele și sanatoriile sale, dacă vor prezenta acte de pauperitate.

dezinteresat. De aceea, singura politică a preotului a fost și întotdeauna e bine să fie, numai cea a Crucii Domnului. Aici în acest câmp de activitate, preotul este dator să-l caute pe Dumnezeu și să-l facă cunoscut, atunci când aceasta este nevoie de făcut. Aici pe aceste tărâmuri preotul va folosi și știința asimilată în școală prin apogil și predici, pe care le va săra numai cu sarea duhovniciei sale și a experienței pastorale, pe care trebuie să și-o înmulțească necontenit. Mănuirea cuvântului la păstor trebuie să fie în perfect acord cu viața lui și cu faptele lui. Să ne ferim a cădea sub înfierarea zicalei: „Nu face ce face popa, ci fă ce zice popa!“ Vremurile sunt grele, vremuri de prefaceri din focul cărora va trebui să iasă la iveală numai aurul credinței curate și mărgăritarul evanghelic. Ce este nebunie, va pieri.

În sfârșit, preotul în toate împrejurările vieții sale pastorale trebuie să

## ȘTIRI LOCALE

### Predică în Catedrala din Sibiu

5. **Duminică în 15 Iulie 1945**, servesc: Consilierii Emilian Cioran, Aurel Nanu și prof. Mihail Neagu; diaconi: Anatolie Scartu și Simeon Macarie. — Predică: cons. Aurel Nanu. — La Oastea Domnului predică: preotul Nic Constantin dela parohia Sibiu-Lazaret.

6. **Vineri în 20 Iulie 1945, Sfântul Prooroc Ilie**, servesc: Protopop Mihail Neagu, Ioan Munteanu și prof. Dumitru Călugăr; diaconi: Simeon Macarie și Anatolie Scartu. — Predică: preotul Ioan Munteanu. — La Oastea Domnului predică: protop. Mihail Neagu.

7. **Duminică în 22 Iulie 1945**, servesc: Prot. Mihail Neagu, cons. Gheorghe Secaș și preot Vladimir Turușancu; diaconi: Anatolie Scartu și Simeon Macarie. — Predică: cons. Gheorghe Secaș. — La Oastea Domnului predică: prof. Dr. Corneliu Sârbu dela parohia Sibiu-Treistestari.

Nr. 6526/1945 Școl.

## Concurs

pentru ocuparea și suplînirea catedrelor și orelor vacante de Religie ortodoxă dela școlile secundare ale Statului din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu, în anul școlar 1945/1946

A) Sunt vacante următoarele catedre de:

- a) Religie ortodoxă:
1. Școala normală de băieți din Deva.
  2. Liceul de fete din Făgăraș.
  3. Liceul de băieți din Petroșani.
  4. Liceul de fete din Sighișoara.

b) Religie ortodoxă cu muzică:

1. Gimnaziul de fete din Orăștie.
2. Gimnaziul mixt din Săliște.
3. Gimnaziul mixt din Sebeș.
4. Gimnaziul mixt din Târnăveni.

B) Sunt libere pentru suplînire următoarele ore de Religie:

1. Școala profesională de fete gr. I din Brad, 6 ore.
2. Liceul comercial de băieți din Brașov, 6 ore.
3. Liceul comercial de fete din Brașov, 6 ore.
4. Liceul industrial de fete din Brașov, 6 ore.
5. Școala tehnică industrială grad I din Brașov, 6 ore.
6. Școala de gospodărie gr. I din Brașov, 6 ore.
7. Școala tehnică textilă din Clisnădie, 1 oră.
8. Școala tehnică industrială gradul I de băieți din Deva, 6 ore.
9. Școala de meserii de băieți din din Dobra, 4 ore.
10. Școala profesională de fete din Dumbrăveni, 6 ore.
11. Școala de gospodărie rurală din Folt, 3 ore.

nu uite niciodată, că el nu este „din lumea aceasta“ și că orice abatere îndată și în chip felurit poate fi răstălmăcită. Și aceasta s'o facă nu de frică! Căci pentru adevăr și dreptate preotul trebuie să meargă până la supremul act de jertfă de sine. În acelaș timp hotărât va trebui să evite „răstălmăcirile“, spre a nu sminti pe cei slabi și pentru a nu aduce prejudicii Bisericii lui Hristos pe care o reprezintă.

Tot în acelaș scop va căuta să fie bun — ca preot și duhovnic ales — și cu toți acei cari îl înconjoară în slujbele lui de preot. Va fi drept și bun cu ei, dar totodată și sever, neîngăduind vorbe necuvințate, sau purtări nemăsurate în și cu cele sfinte.

Va fi modest în viață și în cerințele nevoilor sale materiale: „Să nu vă adunați comori“... [Matei 6. 19].

Va fi scrupulos și corect până și în conducerea gospodăriei bisericești și în relațiile lui cu colaboratorii parohiali

12. Liceul comercial de băieți din Hațeg, 6 ore.

13. Școala profesională de fete din Hunedoara, 6 ore.

14. Școala de meserii din Mercurea, 4 ore.

15. Școala profesională de fete din Petroșani, 5 ore.

16. Școala de meserii din Rupea, 4 ore.

17. Școala profesională de fete din Satulung, 4 ore.

18. Gimnaziul comercial mixt din Săliște, 4 ore.

19. Școala de gospodărie urbană din Săliște, 4 ore.

20. Liceul industrial de fete din Sibiu, 5 ore.

21. Școala tehnică industrială gr. I de băieți din Sibiu, 6 ore.

22. Școala de gospodărie, gr. I din Sibiu, 6 ore.

23. Școala de meserii din Viștea de Jos, 4 ore.

Doritorii de a ocupa una din catedrele vacante sau a suplînii ore libere de Religie ortodoxă, vor înalța cerere însoțită de actele ce posedă, Consiliului Arhiepiscopesc ort. rom. de Alba-Iulia și Sibiu, până la 10 August 1945.

Utilizații și detașații la catedre sau ore vor cere menținerea utilizării sau detașării lor și pe anul școlar 1945/1946.

P. C. Parohi sunt invitați a aduce acest concurs la cunoștința cateheților utilizați, detașați sau suplînitori la școlile secundare din parohiile lor.

Sibiu, din ședința secției școlare din 3 Iulie 1945.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 321/1945

[24] 1—3

## Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III Mag din protopopiatul Săliște, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreună cu acest post suat:

1. Salarul dela stat;
2. Casă parohială cu supraedificată;
3. Două grădini în Intravilan;
4. Sesiunea parohială de 11 jugăre de pământ arabil;
5. O soartă de lemne din pădurea bisericii;
6. Stola uzitată în parohie.

Concurenții își vor trimite cererile cu documentele prevăzute în regulamentul parohial și încuviințarea de candidare arhierescă, Oficiului protopopesc subsemnat și se vor prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu parohienii.

Săliște la 20 Iunie 1945,  
Oficiul protopopesc ort. rom. Săliște în înțelegere cu Consiliul parohial din Mag  
Dr. Dumitru Borcea  
protopop

Dați-vă obolul vostru pentru cei năpăstuiți de soartă

Nr. 178/1845

[23] 3—3

## Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. I. Săsciori din protopopiatul Sebeșului, cu termen de 30 zile dela înalța publicare în „Telegraful Român“.

Beneficiile împreună cu acest post:

1. Locuință în natură.
2. 6 jug. cad. fânaș.
3. 1 jug. cad. pământ arător.
4. 15 litri must de ficcare [familie [anual].
5. La Bobotează contravaloarea a 10 litri porumb.
6. Iarba din cimitir și recolta pomilor fructiferi din cimitir.
7. 3 [trei] stânjeni de lemne de foc dause în curte.
8. Folosiața grădinei dela fosta școală confesională.
9. Veni urile stolare obicnuite în parohie.
10. Salarul dela Stat.

Cererile de concurs se vor înalța la Oficiului protopopesc ortodox-român al Sebeșului, în termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererile de concurs și încuviințarea de candidare la această parohie.

Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a Oficiului protopopesc, în vreo Duminică sau sârbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de către parohieni.

Oficiul protopopesc Sebeș în înțelegere cu Consiliul parohial din Săsciori.

Sebeș-Alba, 12 Mai 1945.

Dr. Vasile Oană,  
protopop

## AGRICULTORI!

## PLUGARI!

vă puteți procura prompt, furnizabile din depozitele din țară; pluguri cu tracțiune animală și motrică, grape flexibile, de livezi, cu discuri, prașitoare manuale cu 2 cuțite, cultivatoare cu arcuți, tăvălugi, semănători de cereale și combinate pentru îngrășăminte, pentru tracțiune animală și mecanică, imprăștietoare îngrășăminte, tocătoare de sfecle, trioare, batoze de bătut porumbul, pentru forță motrică, secerători legătoare, prese de fân, aparate de fiert cartofi, etc. melițe, precum și piese de schimb pentru tot felul de mașini și unelte Agricole, la:

„SEMĂNĂTOAREA“ S. A. R.

Fabrică și Atelier de Reparații

BUCUREȘTI

Calea Dorobanților Nr. 59

Telefon: 2.05.65 și 2.87.79

(25) 1—1

la această conducere. În această privință, mai bine să lase „pe morți — dacă sunt — să-și îngroape morții lor“, iar el să urmeze Domnului. Conducerea aceasta este una din cele mai nepăcute și dăunătoare: sau smintește pe aproapele sau poți să ajungi singur ca un „purtător de pungă“, la o sminteală pierzătoare de suflet.

Viața preotului facepe și sfârșește cu rugăciunea. Un căutător adevărat al Mântuitorului-preot, este un ins profund concentrat, necontenit și în toată viața treaz și cântărit la rugăciune și în cuvânt. Dar mai ales va fi din numărul acelor cari prin viața lor, prin faptele lor sunt zarea pământului.

O, Doamne, cât de mare și de nepătrunsă este — în preoție — taina rânduelii Tale!

De aceea, din această încercare scurtă de a desvolta acest subiect, atât de potrivit vremurilor de prefaceri prin care trecem și atât de practic, — ne pu-

tem da bine seama de ce mulți din sf. Părinți nu se încumetau cu ușurință a îmbrățișa preoția. Ea a fost și este nu numai măreață și slantă, ci și cea mai grea și mai anevoioasă sarcină. Fără harul Domnului preoția ar fi imposibilă. Sf. Ioan Gură de Aur, care la început și el căuta să ocolească preoția, o definește între altele așa: „Preoția este taină dumnezească, dar extraordinar, puritate îngerească, lucrare mântuitoare, slujbă sfântă și știință întemeiată pe adevărul veșnic al dogmelor Bisericii noastre“... Dar, dacă Domnul e cu noi, cine-i împotriva noastră?

De aceea, conștienți fiind de greutatea vremurilor prin care trecem, să îndrăgim și să înmulțim darul ce este întru noi, mărturisind pururea: „Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Doamne, Tu ești împăratul păcii!“ Iar celor ce vor mai încerca să se mai pună la îndolală sau să se smintească le vom face mântuitoarea chemare: „Vino și vezi!“

Pr. icon. stavr. Pavel Grosu